

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 11 червня 1983 року

№ 69 (3264).

Ціна 2 коп.

**ПРОДОВОЛЬЧА
ПРОГРАМА:
ТВІЙ ВНЕСОК КОМСОМОЛ**

МІСТО — СЕЛУ

ПОРУЧ З ХЛІБОРОБАМИ

ТРУДЯТЬСЯ СЬОГОДНІ ШЕФИ—РОБІТНИКИ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ РАДІОВИРОБІВ

Робітники, інженери-техніки працівники Кіровоградського заводу радіовиробів імені XXVI з'їзду КПРС вносять значний вклад у виконання Продовольчої програми, допомагаючи підшефним колгоспам і радгоспам. Ще взимку 30 робітників підприємства закінчили курси трактористів при Кіровоградському технікумі механізації сільськогосподарства. Одержавши посвідчення механізаторів широкого профілю, під час весільних польових робіт вони працювали на орانی, а також на сівбі ярих зернових, посадці технічних і овочевих культур та їх обробці в колгоспах імені Енгельса, імені Ватутіна і «Вільшовик» Устимівського району. При цьому підзналися члени ВЛКСМ радіомонтажники цеху № 6 Валерій Орлик і Олександр Галенко, регулювальники цеху № 7 Григорій Червотенко та інші. Заслужили повагу своєю працею на колгоспних ланах і радіомонтажники цеху № 6 Євген Ковальов, слюсар цеху № 22 Олександр Яковський і тракторист Микола Малий.

Понад 200 трудівників підприємства пліч-о-пліч з трудівниками села працювали на прополці овочевих культур у колгоспах імені Димитрова, імені Жовтневої революції і радгоспі «Третій верніальний» Новгородківського району.

Щодня групи по 50 чоловік приїжджають в радгосп «Україна» Малозіньківського району. Тут заводчани ведуть просапку технічних і овочевих культур.

Р. МИКОЛАЙЧУК.

СТАНЕ ТРАДИЦІЄЮ

Антиво відгукнувшись комсомольці та молодь Новоархангельська на заклик райкому комсомолу включитися в заготівлю кормів для громадського тваринництва. За суботничий і недільний у колгоспі «Росія» заготовлено 10 тонн різноманітних кормів: трави, як правило, по бзлах, на схилах ріки, по лісострижках — тобто там, де неможливо механізоване збирання. Всю траву відправлено на зелений

корм громадській худобі. На суботничку та недільну особливу ініціативу відзначилися комсомольці санітарно-медичної мікроспівдружби, рансільгоспів та сільськогосподарського муніципалітету. Справа захопила всіх. Вирішили їй присвятити і суботу 11 червня. Так що суботнички та недільники по заготівлі кормів стають у Новоархангельську традицією.

Т. МЕЛЬНИЧЕНКО.

Плідно працює колектив Кіровоградського проектно-конструкторського інституту ґрунтообробних та посівних машин. Він прагне дати сільським трудівникам якомога більше високоєфективних машин, чим самим зробити вагомий внесок в реалізацію Продовольчої програми. Відрадно, що в колективі інституту працює чимало молодих ініціативних конструкторів. Так, комуніст Сергій Бойченко — завідувач сектором зернових сіялок. Він — активний учасник розробки і конструювання широкозахватних сіялок, які мають істотні переваги над попередніми: поліпшено якість посіву, вище економія посівного матеріалу, прискорено перехід з робочого в транспортне положення, зменшено кількість обслуговуючого персоналу. С. Бойченко розрахував комп'ютеральні і кінематичні схеми нового пристрою. «Краща машина року» — під таким заголовком

У ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

опублікована замітка в газеті «Правда України» 24 травня ц. р. Це — проєкція сіялки СО-4.2. Провідний конструктор відділу овочевих сіялок Володимир Мазурик та інженер — конструктор другої категорії Григорій Мужиковський — теж учасники створення СО-4.2. Особливість цієї сіялки в тому, що вона об'єднує в собі позитивні якості трьох попередниць. Крім того, нова сіялка має більшу точність висіву, може висівати до 20 різних овочевих культур. Її продуктивність — 3,52 гектара за годину, а економічний ефект тільки при використанні однієї машини складає 3653 карбованці.

Микола Головкин працює провідним конструктором відділу кукурудзяних сіялок. Недавно бу-

ло сконструйовано і випущено кілька зразків розробленої відділом нової 12-рядної сіялки СКП-12. Нині вона проходить виробничі іспити в різних кутках нашої країни. В чому перевага цієї сіялки над попередніми, зокрема, СУПН-8? Справа в тому, що трактор Т-150 має високу енергонасиченість. Постало питання про максимальне завантаження Т-150 широкозахватними сіялками, в даному випадку СКП-12. При цьому продуктивність праці зростає в 1,5 рази; до того ж нова сіялка, крім соняшнику, кукурудзи, ріпичи (можливість висіву СУПН-8), може висівати й сою та сорго.

Комуністи відділу кукурудзяних сіялок виявили високе довір'я Миколі Головкину, обравши його своїм партгрупом.

— Робота наша відповідальна, в основному пов'язана з розумовою працею, — говорить М. Головкин, — тож фізкультура і спорт стають нам у пригоді для підтримання високої працездатності і міцного здоров'я. Вважаю, що це сприятиме поліпшенню ефективності нашої конструкторської роботи.

М. Головкин — голова ради колективу фізкультури інституту. Сам член збірної команди виробничого об'єднання «Червона зірка» з баскетболу. А взагалі в проектно-конструкторському інституті фізкультурою і спортом займаються понад 400 чоловік. Тут є чотири кандидати в майстри спорту, вісім першорозрядників, 25 чоловік мають другий, а 140 масові розряди.

А. БЕЗТАКА.

Фото В. ГРІБА.

БРИГАДНИЙ ПІДРЯД: «ЗА» І «ПРОТИ»

ІЗ КИЄВА Валерій Горовенко повернувся надвечір. Заглянувши на хвилинку додому, роздав рідним гостинці і, навіть не переодягаючись, подався на тракторний стан. До кінця робочої зміни залишилося ще кілька годин.

Сергій Куделін побачив його першим.

— Хлопці, ланковий! — гукнув до Сергія Курлова і Григорія Луньова, що порвалися біля силосозбирального комбайна (годі, у квітні, саме вступила у завершальну фазу підготовка техніки до «зелених жнив»). — Тепер ідей вистачить на цілий рік. Правда, Валерію? Той посміхнувся:

— А що, хлопці, є в мене одна думка...

Торік їхня механізована ланка по вирощуванню цукрових буряків виборала перше місце в радгоспі. По 306 центнерів коренів з гектара зібрали комсомольці. Результат не такий уже й високий, але тут, як вважає головний інженер Степан Сергійович Бакін, обов'язково слід враховувати ту обставину, що КМК вперше в радгоспі працював без затрат ручної праці.

— Були в нас і раніше механізовані ланки, — розповідає він, — котрі брали на озброєння прогресивний метод вирощування просапних культур, але завжди доводилося посилати їм на допомогу рільників. Особливо під час формування густоти рослин. А тут

хлопці почали фактично з нульового циклу й успішно довели роботу до кінця.

ДИРЕКЦІЯ радгоспу імені Розі Люксембург, головні спеціалісти не здивувалися, коли Валерій Горовенко на загальних зборах механізаторів висловив одностайну думку своїх товаришів: ланка вирішила працювати за методом бригадного підряду. Забігаючи наперед, скажу: ніхто не здивувався, не перечив, це так, але ніхто з керівників і не пішов молодим буряководом назустріч.

— Починати слід було з договору, — погоджується С. С. Бакін. — Економісти ж не проявили належної оперативності та, врешті, й відповідальності. Коли ж почалися весняно-польові роботи, братися за цю справу було вже пізно... Тут є цікавий момент, який якимось мірою характеризує загальну картину відносин колективів, що прагнуть працювати за бригадним методом чи вже працюють, і господарств. Ланка Валерія Горовенка добивалася переходу на но-

ву оплату праці — за кінцевим результатом — доти, поки види на врожай були непогані. Весна була дружна, поверхневий обробіток ґрунту, сівбу, внесення мінеральних добрив і гербіцидів механізатори провели в оптимальні строки. Це вселяло певні надії. Але далі сталося непередбачене: низькою виявилася якість посівного матеріалу, а, значить, і схожість рослин. А тут ще спека внесла неприємні корективи у плани молодих буряководів. Словом, 58 гектарів довелося пересівати. Десь після цього ентузіазму щодо переходу на оплату праці за кінцевим результатом і в ланкового, і в його товаришів стало значно менше.

Зрозуміти буряководів можна: невряд чи врожайність цукристих нинішнього року буде високою. А раз так, то з матеріального боку значно вигідніше не чекати кінцевих результатів своєї праці, а отримувати за кожну з виконаних операцій зокрема.

...Разом із першим секретарем Бобринецького райкому комсомолу Станіславом

Соболевим ми довго бесідуємо з членом механізованої ланки Сергієм Куделініним. Хлопець із гордістю розповідає про те, як трудяться нині комсомольці на заготівлі сіна, бідкається, що зернозбиральний комбайн, на якому він збирається вийти в поле, ще не готовий до роботи. «Запчасти не вистачає». Коли ж мова знову заходить про цукрові буряки, враз смутніє.

Валерій, правда, дещо почерпнув під час навчання у республіканській школі молодих буряководів, але ж цього мало...

А що ж комітет комсомолу радгоспу імені Розі Люксембург, райком комсомолу. Хотів я звернутися з цим запитанням до Станіслава Соболя, але він випередив:

— Тепер розумію, — недопрацювали ми. Зраділи, коли дізналися про прагнення хлопців (перша ж ластівка!), а далі не проконтролювали, не допослгли.

Лише 7 з 358 госпрозрахункових колективів області, що вирощують цукорудзу і цукрові буряки, — комсомольсько-молодіжні. Мало це, дуже мало. Адже вже в нинішньому році як мінімум один таний КМК (базовий для школи передового досвіду) мав бути створений у кожному районі. Про це, до речі, йшлося на III пленумі ЦК ЛКСМ України. То ж лишається чекати, що комітети комсомолу активно візьмуться за діло, допоможуть опанувати нову форму організації праці молодим хліборобам. А ті не підведуть.

М. ЧЕРНЕНКО.

спецкор «Молодого комуніста». Бобринецький район.

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

ГОСПОДАР СВОЄЇ ДОЛІ

ОСНОВНИМ критерієм оцінки свідомості робітника є його ставлення до праці. Може йде про особисту відповідальність кожного за розвиток і вдосконалення форм соціалістичного змагання, підвищення трудової і виробничої дисципліни, ефективності виробництва і якості продукції, що є підсумком усієї виробничої діяльності як окремого працівника, так і колективу в цілому. Адже наша партія, вбачає в цьому не тільки могутній важіль примноження трудових успіхів, прискореного вирішення масштабних економічних завдань, а й важливий засіб комуністичного виховання трудящих мас.

На фабрику діаграмних паперів я прийшла у 1978 році після закінчення середньої школи № 17. З того часу на власному досвіді переосвідчуюся, наскільки важливо кожному членові суспільства добре розуміти завдання не тільки своєї власної, а й країни в цілому. Щодня треба ставити перед собою мету і намагатися її досягти.

У нас працює школа комуністичної праці (пропагандист І. О. Лахуня). Якби питання ми не розглядали — чи особистий вклад працівника у підвищення ефективності виробництва, чи підвищення рівня знань учасників соціалістичного змагання, чи дотримання принципів морального кодексу будівника комунізму — завжди приходимо до головного: необхідно посилювати вплив руху за комуністичне ставлення до праці на всі сторони нашого життя, на вирішення завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

Здавалося б, робітники нашого підприємства не мають прямого відношення до виконання Проголошеної програми, однак ми вважали, що й своїм обов'язком і горді з того, що можемо внести вклад у цю важливу загальнонаціональну справу. Минулого літа у колгоспі «Заповіт Леніна» наші товариші взяли найактивнішу участь у переобладнанні старого корівника на силососховище, з великим ентузіазмом молоді фабрики працює нині на заготівлі сіна, сінажу, силосу.

У нашій зміні є молоді люди, які вже довший час працюють з власним клеймом. Це О. Федоренко, В. Беленков, Е. Кубко. Вони контролюють якість своєї роботи. В даному випадку контролером виступає робітничий совіт. Хіба це не вияв високої свідомості? Не пряме підтвердження того, що людина — хазяїн своєї долі?

Неабияке значення має і рівень громадської активності. Мене, наприклад, обрали головою групи народного контролю цеху, депутатом міської Ради народних депутатів, комсоргом змін. На надлишок вільного часу скажитись не доводиться, швидше — на його нестачу. Але хіба можу я жити без цього дозвілля?

Т. РЯКОНЬ,
молодий комуніст,
робітниця Олександрівської фабрики діаграмних паперів.

У ДОПОВІДІ на XXVI з'їзді Компартії України член Політбюро ЦК КПРС перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький говорив про необхідність створення культурних комплексів у районних центрах. Справа ця не легка, проте надзвичайно важлива. І ми на власному досвіді переконуємося в тому, що саме культурний комплекс — найбільш оптимальний варіант умов для всебічного розвитку особи.

Культурний комплекс нашого селища в основному вже сформовано, хоч ми постійно ведемо роботу по його зміцненню та розширенню. Поруч із загальноосвітньою школою побудували типові приміщення дитячої музичної школи. Вона забезпечена кадрами, технічними засобами, обладнанням. Нещодавно школи, у загальному парку знаходиться районний будинок культури, нова типова районна бібліотека. Недавно вступив у дію двоповерховий будинок піонерів.

Створення культурного комплексу в районному організації оформлено спільним рішенням райкому Компартії України та виконкому районної Ради народних депутатів, яким затверджено громадсько-координаційну раду. До складу ради входять представники партійних, радянських, профспілкових, комсомольських організацій, керівники установ, які об'єднані в культурному комплексі. Комплекс діє на базі районного будинку культури.

Про роботу культурних комплексів уже писалося в пресі. Я хотів би розповісти лише про деякі досягнення культурного комплексу в справі естетичного виховання наймолодших жителів райцентру.

СИСТЕМАТИЧНО відвідую звітні виступи дитячих колективів. І часто трапляється, що школа, яка показала непогані результати, наступного року вже виступає гірше. Чому? Не-

Райком ЛКСМУ, першій комсомольській організації Вільшанського району активно допомагають юнакам і дівчатам проводити дозвілля змістовно і цікаво. В районі діє 24 будинки культури і клуби, 21 бібліотека, 6 музеїв і музейних кімнат, 265 колективів художньої самодіяльності, які об'єднують 4168 чоловік. В селах Доброму, Добрянці, Вісвинках, Плоско-Забузькому, Калмазювому та інших часто і з успіхом проходять виступи відпочинку, концерти, свята літератури і мистецтва, тематичні вечори.

Особливу увагу приділяється виробленню у підростаючого покоління чітких ідейно-естетичних поглядів, високих художніх запитів. Книга і кіно, преса, телебачення і радіо, художня самодіяльність — усе це допомагає комсомольським організаціям у виховній роботі.

Велику допомогу в цьому надає і районний центр естетичного виховання, в якому навчається 120 школярів. Тричі на тиждень приходять сюди учні 1—3 класів Вільшанської середньої школи. Діти навчаються за програмами музики, хореографії, живопису, театрального мистецтва. Про діяльність районного центру розповідає другий секретар Вільшанського райкому Компартії України, голова громадсько-координаційної ради культурного комплексу селища Вільшанки П. О. Косман.

Виховувати творця

має баяніста, або вихав учителя, який був організатором художньої самодіяльності. Хто в цьому винен? Хто зазгодом, тільки не діти. Адже дитина може навчитися практично всього — їй потрібно лише навчати. В кожній людині з народження закладена здатність до творчості. Ця здатність яскраво проявляється змалку: всі діти самі придумують казки, ігри, в яких відображається процес пізнання навколишнього світу. Та часом дитина, виростаючи, атрачає нахил до творчості. Визначні педагоги, дітячі мистецтва відзначають, що естетичне ставлення людини до навколишнього середовища формується протягом усього життя, але основним періодом для цього

є молодший шкільний вік.

Співати, танцювати, малювати діти вчаться з задоволенням і засвоюють усе краще й швидше, ніж дорослі. І якщо ми навчимо дитину розуміти красу, якщо ми навчимо її доброти — то це обов'язково дасть могутній поштовх до розвитку особистості майбутньої людини.

Отже дитину треба навчити. А хто це зробить? Навчальні заклади культури готують спеціалістів-виконавців, професіоналів, викладачів, але не педагогів. Педагогічні навчальні заклади готують спеціалістів з основ наук, а випускників музично-педагогічних факультетів не вистачає. Тому й створюється вакуум в естетичному вихованні сільських дітей.

Наш центр естетичного виховання школярів працює на базі типової музичної школи. Експеримент почався в 1980 році. Всі учні перших, других і третіх класів Вільшанської середньої школи (яна теж входить до складу культурного комплексу) навчаються в центрі естетичного виховання за рахунок продюсера дня з чотирьох дисциплін — музики, хореографії, живопису та театральномистецтва. До проведення занять залучаємо викладачів дитячої музичної школи.

На початковому етапі навчання в перших—других класах всі заняття проводяться у формі безсідли-гри. У другому—третьому класі заняття все більше по формі стають схожими на урок. На даному етапі, судячи з практики, особливо в третьому класі, дітям дається можливість набувати повноцінні знання і навички, а педагогові — давати дітям якомога більше, змушуючи їх виявляти свої знання та уміння в танці, спектаклі, пісні, створенні макету чи малюнка. Наприкінці навчального року відбувається свято мистецтва, на якому кожен клас показує підсумкову колективну роботу — музичний спектакль, який включає танці, пісні, гру на інструментах шумового оркестру, елементи художньої творчості (оформлення спектаклю, виставки малюнків) тощо.

Як готуються уроки? Години музики проводяться за програмою Дмитра Кабелєвського — використовуємо його книги «Про тріох китів та інші цікаві речі», «Виховання розуму та серця», «Як розповісти дітям про музику» тощо. Програма з живопису запозичена з книги «Мудрість краси» Б. Немєнського. Заняття з хореографії проводяться за програмою підготовки групи хореографічного училища — в

третіх класах, а в перших—других — за програмою Е. Рудневої для хореографічних гуртків шкіл. З предмету «Театральномистецтво» програми розробляємо самі, спираючись на книги Ю. Рубіна, Т. Завадської, Н. Шевцова «Основи педагогічного керівництва шкільною театральною самодіяльністю», «Сюжетні ігри школярів» та інші.

ОСЬ УЖЕ три роки діє естетичний центр. І роблячи крок за кроком, нам доводиться стикатися з проблемами — приміщення, педагогічні кадри, методичні викладання. Не вистачає спеціальної літератури для роботи над поурочними планами, для поповнення репертуару — дитячих опер, музичних ігор. Потребують допомоги ми і з боку спеціалістів у дальшому вдосконаленні програм і методичних посібників.

За три роки навчання більшість дітей обирає для себе один із видів мистецтва і, як правило, має бажання далі розвивати свої здібності з хореографії, живопису, хорового співу. Частина найбільш здібних дітей псповнить відділи дитячої музичної школи та художній клас, який працює при ній. А як же інші?

Поки що не вирішили питання перетворення дитячої музичної школи на школу мистецтва, що мала б відділення естетичного виховання, дітям, які по закінченні навчання в естетичному центрі не навчатимуться в дитячій музичній школі, стануть учасниками гуртків художньої самодіяльності будинку піонерів та районного будинку культури.

Існування центру естетичного виховання стає життєвою необхідністю. І ким би не стали наші діти згодом, вони будуть пам'ятати щемливі хвилини творчості, свої виступи на сцені і вміють слухати, дивитися і бачити.

П. КОСМАН.

ВСЕ КРАЩЕ — ДІТЯМ

«Справді комуністичне виховання — це насамперед піклування про справжнє людське щастя, тобто про життя в ім'я ідеї, ідеалу».
В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ.

1. ПРИЛАСКАВ

«СОСНОВИЙ БІР»

Ще в квітні тут, у мальовничому гаю над Ігулом активісти обкому профспілки працівників державних установ разом з представниками комсомольських організацій міста очолили ударні заходи, що урядовою містечком, якому дано нову назву — «Сосновий бір». Батьки і матері, діти яких відпочивають у піонерському таборі, допомагали майстрам лагодити альптанки, спортивні та ігрові майданчики, розчищали алеї, прибирали в ідальні, клубі, житлових корпусах. З'явився новий пирс на березі річки, де хлопчики і дівчатка збираються для купання. Тут вони одержують перші уроки плавання. Ще один суботник — комсомольці міста, профори, піонерські комсари садили квіти...

(Продовження на 3-й стор.)

Радянська держава не шкодує коштів для створення дітям найкращих умов життя, навчання, відпочинку. Майже 15 мільйонів дітей вихову-

ється в дошкільних дитячих закладах, близько 45 мільйонів навчаються в школах. Для них відкрито 5 тисяч Палаців і будинків піонерів, понад

дві тисячі станцій юних техніків і натуралістів, шість тисяч музичних, художніх і хореографічних шкіл.

ПІД ЧАС ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ ТАБІРНОЇ ЗМІНИ.

ПРОБЛЕМИ, які хвилюють дівчат — не дивина. Адже вони формуються і дорослішають трохи швидше від хлопців — своїх ровесників. Певно, тому закономірним є те, що листи, які надійшли — від дівчат. Кожна з них дільється своїми переживаннями, кожна просить допомогти вирішити питання, що не дає спокою. По суті всі листи присвячені одній проблемі. Вони — наслідок роздумів, що виникають в процесі формування почуття любові. Вони — можливо, паїзна, але ширша спроба проникнути в тайни цього надзвичайно складного почуття. Іноді ці листи — це й спроба знайти вихід із ситуації, коли «любов не адалася».

Одне безумовно: запитування дівчат важливі, необхідні й цілком закономірні. Тому спробуємо дати на них відповіді.

Перше, про що я подумаю, знайомлячись з листами: чи про кохання мовиться в них? Чи не плутають дівчатка любов з іншими почуттями, які передують їй за рівнем розвитку? Таким психологічним станом або переживанням чуттєвої сфери є симпатія, а то й просто почуття дружби. Всі ці переживання істотно відрізняються одне від одного, хоча мають і спільне. Іноді називають дорослі люди плутають їх між собою. Підлітки ж, як свідчать численні дослідження психологів та соціологів, мають про відмінності між

«Мені 16 років. Я кохаю Андрія К., а він мене ні. Коли він дізнався про мою любов, перестав зі мною говорити. А якщо я скажу, то тільки злим тоном, ніби у чому звинувачує...»

Ольга С. Новоархангельськ.

«Ми подружжися з ним, потім наша дружба переросла в кохання. ...Коли прийшла моя старша сестра і познайомилася з Сашком, мені здалось, що вона йому сподобалась. Але я не могла собі уявити, щоб рідна сестра могла забрати у мене моє щастя...»

Лариса. «Моя подруга говорить, що вона зустрічатиметься тільки з хлопцем, який

гарно одягається. Незалежно від того, полюбить вона його чи ні. А я їй кажу: головне, аби він був хорошим і мене любив. Бо вийдеш заміж за того, що гарно одягається, але чи будеш з ним щасливою?..»

Олеся м. Кіровоград.

«З розмови з дівчатами я зрозуміла: їм не доподобив те, що ми з Сергієм разом приходимо на танці, що ми завжди разом — де він, там і я...»

Світлана Вопрішечький район. (З листів, які надійшли до клубу молоді сім'ї).

ЛИСТИ КОМЕНТУЄ ПСИХОЛОГ

КОХАТИ ТРЕБА ВЧИТИСЬ ТЕЖ

ними дуже приблизне уявлення. Тому їм треба вчитися відрізняти ці почуття.

Інтерес, симпатія, по-тя, закоханість характеризуються просто прихильністю людини до людини. Кохання ж — то прихильність до людини, це неспроможність існування без коханої людини, готовність а будь-яку хвилину пожертвувати своїм життям, якщо жити коханої людини в небезпеці. Любов — це й високий ступінь взаєморозуміння між людьми, це й прагнення досягнути його душі всім своїм еством.

«Всі ми знаємо, — зауважує радянський соціолог Ю. Рюриков, — що в звичайному стані людина просто не може відчувати себе іншою людиною, пережити її почуття. І тільки на елементах сильного кохання є якийсь дивний психологіч-

ний міраж, коли різні «я» ніби зникають, зливаючись одне з одним, — ніби струми кохання зливаються між собою, дві розімнуті душі, і з них утворюється одна душа».

Любов тільки тоді істинна, коли з двох різних «я» утворюється нерозривне «ми».

Інша характерна особливість кохання — стійкість у труднощах. «Справжнє кохання трудніше підсильнює, не справжнє — ослаблює, охолоджує», — стверджує педагог Л. Тимошенко. Добре відомо, на які жертви здатна закохана людина заради того, кого любить. Яскравими проявами такого почуття сповнені долі Надії Костянтинівни Крупської, дружини Карла Маркса — Женні, дружин декабристів.

В історичному розвитку

людини здатність любити з'явилась порівняно пізно. Справа в тому, що для зародження кохання необхідна така глибина душі, яка вмістила б це почуття. Інакше кажучи, психіка людини повинна пройти певну еволюцію і досягти досить високого рівня розвитку. Певно, тому ми вважаємо, що у найдавніших людей кохання замінювали еротичні почуття.

Серед сучасних людей теж не всі здатні любити по-справжньому. Уже знайомий нам Ю. Рюриков вказує такі причини цього: неправильно виховання, певні життєві обставини, надмірний егоїзм.

В юнацькому віці нерідко буває, що кохану людину наділяють незвичайними, неіснуючими достоїнствами. Об'єкт кохан-

ня ідеалізується, негативні риси його характеру не беруться до уваги. В результаті такого штучного (але несвідомого — і в цьому біда!) «облагородження» виникає підміна об'єкту кохання — люблять не реальну людину, а напівпридуману. Нерідко це призводить до гірких розчарувань.

Дуже правильно написала в листі до редакції Люба Н. «За любов треба боротись». Для цього необхідно досягти досить високого рівня особистої культури і своїх моральних якостей (особливо таких, як скромність, прагнення зрозуміти іншу людину, чесність, самокритичність).

Як цього досягти? Шлях один: постійна, невпинна робота над собою. А допомогти вам у цьому зможуть книги Ю. Рюрикова «Труднощі щастя», болгарського філософа К. Василева «Любов», посібник Л. Тимошенка «Виховання старшокласників» та багато інших. Вам у цьому допоможуть також відвідини театру, кіно, музеїв, картинних галерей, заняття спортом — словом все, що духовно збагачує людину, сприяє її всебічному розвитку. Тільки справжня людина здатна по-справжньому кохати.

О. АТЕМАСОВ, старший викладач кафедри психології Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

КЛУБ

МОЛОДОЇ СІМ'Ї

А ЯК

ДУМАЄТЕ ВИ?

Дорога редакції! Пишу гому, що мені соромно за наших хлопців. І тому серед дівчат вони найбільше віддають перевагу? У мене є подруга, дуже хороша дівчина: скромна, розумна, гарна. Вона зустрічається з хлопцем. Полюбила його. І ось раптом дізналася, що Анатолій зустрічається з іншою. Але якби ви знали, яка ісповідь Кур'я, поводить себе непристойно в громадських місцях. А Анатолій — порядний хлопець і потім — як він міг? Моя подруга важко переживає його зраду. Іскри всі хлопці такі неспостійні? А якщо будуть молоді сім'ї?

Міну в Олександрії. Імені свого не називаю, аби не нашкодити подрузі.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми сподіваємося, що читачі «Клубу молоді сім'ї» спробують допомогти нашим читачам в складній ситуації, висловлять свої думки з приводу порушеної в листі проблеми.

ДВОЄ ПІД ОДНИМ ДАХОМ

Відбулася прем'єра спектаклю за п'єсою М. Рошана «Чоловік і жінка наймуть кімнату» у виставці лауреата Всесоюзного та республіканського фестивалю самодіяльної творчості трудящих народного театру Палацу культури імені Жовтня (режисер-постановник — директор Палацу Ж. М. Терещенко).

1. ЛАНЦЮГОВА РЕАКЦІЯ?

Сюжет спектаклю гранично простий: молоде подружжя поступово, крок за кроком проходить шлях, що веде до розлучення. Тут є все — сварки з батьками, ревності до безтурботного минулого, погоня за матеріальною незалежністю, народження дитини і перші суперечки, жагуче бажання все зрозуміти і нарешті — безжальна байдужість. Саме так, ланка за ланкою, з'єднують життєві ситуації героїв ланцюгом непорозуміння. Це зовнішня канва, а є ще й другий план — суто психологічний, зона узагальнень і висновків. Правильно зрозуміти їх дозволяє глядачові вмілье використання режисером та акторами засобів театральності мистецтва.

Одне за одним освітлюються вікна сучасного стандартного будинку. І з кожного вікна чути то пружний ритм диско, то впевнений голос телекомментатора, то шкварчання яєшні. Вікна-очі дивляться на двох людей. Спочатку — це Віл і Вона, невдовзі — чоловік і дружина.

Олексій (О. Дога) і Олена (Н. Ситникова) на авансцені, у протилежних їй кутках. А у глибині сцени — їх батьки, друзі, товариші по навчанню і роботі, сусіди. Подружжя життя Олексія і Олени є низкою сімейних сцен (як жанрово визначила спектакль режисер-постанов-

ник), де немає головних героїв-особистостей. Адже ані Олексій, ані Олена не зуміли розірвати ланцюг побутових незгод. Не зуміли вивільнити свою родину з-під впливу середовища навіть тоді, коли переконалися у згубності його. Пута інфантильності не дозволили подружжю піднятися зі сходниці «ми і середовище» на вищу — «ми і суспільство».

2. ВДАЛИЙ ВИБІР зроблено і творчим колективом (щодо п'єси), і режисером (щодо добору акторів). Інколи, правда, відчуваються ритмічні збої в окремих сценах, коли спадає напруженість гри. Такі сцени переобтяжені мелодраматизмом, в них не відчувається активної акторської позиції. Снажимо, нещирою і награною сприймається поведінка колишньої подружки Олексія Галини (Н. Середя).

Окремого слова заслуговує виконання О. Догаю ролі Олексія. Незва-

жаючи на те, що в деяких епізодах його підозрювали, була помітна скрутість рухів, в цілому ця роль — творча удача аматора. Протягом усього спектаклю О. Дога переконливо доводить, що його герой «не вмів любити, коли його не любили». І кожному з перших сцен зрозуміло: у такого, як Олексій, нічого не вийде, доки обставини життя втягуються сильнішими від нього.

Високої оцінки заслуговує високоемоційна, вдало акцентована гра актриси театру Л. Козакової. Її Тетяна Миколаївна — тип неперушної у своїй самовпевненості сучасної міщанки. Л. Козакова зуміла показати емоційність бажань своєї героїні.

Впевнено провели свої ролі й інші актори.

3. ВИСНОВКИ робити, звісна річ, ще ра-

но. Але нова зустріч із червонозорівцями переконає: навіть брак часу на підготовку прем'єри (півтора місяця) не став перешкодою на шляху до успіху. За порівняння з попереднім строк вибрано і підготовлено не лише хороше п'єсу — до неї виготовлено денорації, адало підібрано музичне, світлове і звукове оформлення.

Дальша робота над спектаклем, безумовно, дозволить колективу чіткіше визначити свою позицію щодо текстового матеріалу, відшліфувати мізансцени, які часом хвилюють статичністю і невідповідністю. Якщо ці сімейні сцени і надалі будуть фіксуватися, як окремі фотодокументи побутової хроніки, то варто звернути увагу постановника, висловлюючись мовою фотографів, на витримку кожного окремого кадру. Адже темп тут не завжди співпадає із якістю і логічними навантаженнями. Зокрема, за негативний приклад може правити фінальна сцена: повз Олену й Олексія проходять

одні за одними всі діючі особи. І хоча ставлення до головних героїв у кожного з персонажів різне, цього на сцені, на жаль, не показано.

Герої спектаклю вважають, що кохання, як немовля, плекати, деліати треба шодня. З цим не можна не погодитися. Але треба ще й навчитися заради почуття жити не для себе, а для іншої людини. Власний спокій, диплом, квартира... Коли голозні орієнтири хвиляють, не врятує від життєвої колотні через дрібниці ані кооперативна квартира — Тетяну Миколаївну, ані тридцять два роки безперервного трудового стажу — Миколу Івановича, ані пошуки свого лицаря — Барку. Тому перш за все душа трудитися повинна. Зрада цьому принципу веде, за думкою автора, до непоправних моральних втрат.

В. ЄВГЕНЕНКО, м. Кіровоград.

СТУДЕНТКА ПЕДІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА ПІОНЕРВОЖАТА ОЛЬГА КАСИШЕНКО І КЕРІВНИК ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ВІКТОР ШЕВЧЕНКО ЗІ СВОЇМИ АКТИ.

2. ПРИЛАСКАВ «СОСНОВИЙ БІР»

(Продовження. Початок на 2-й стор.)

молу прийшла працювати на літо піонервожатою в «Сосновий бір», підбирала собі помічників. Семиклас-

ниця десятирічка № 32 Марина Савченко стала ланковою. Ольга вже знає, що ця дівчинка вміє танцювати, співати, захоплюється легкою атлети-

кою. Толя Цибульчак — шахіст, Сергієво Басилей — футболіст, Оля Солюк — легкоатлетка. Ось вони й допоможуть згуртувати загін комсомольців, яка ви-

рішила стати педагогом! Студентка збирає їх за столом під розлогою кленом.

— Влаштуємо день казки, — говорить вона, — і до табірної «Зірнці» готуватимемося. Буде конкурс на кращого виконавця піонерської пісні, найбільш майстерного читача декламатора, танцюриста.

А біля будиночка, в якому живуть піонери іншого загону, з дівчатами розмовляє піонервожата Русяна Остапух (теж студентка педінституту):

— Не забуймо про день іменини. Хто там у нас перший?

— Олег Цибульчак, — повідомляє біляве дівча.

— То зробимо йому колективний подарунок. Щось намалюємо, щось виготуємо, щось змоделюємо своїми руками. Треба спекти імениннику святковий пиріг...

На березі річки ми зустріли випускника факультету фізичного виховання педінституту майстра

спорту Богдана Богуславського. Він виконує обов'язки керівника з плавання.

Комсомолец кличе до себе двох хлоп'ят. Це Сергієво Чугунов та Юрко Горський. Перший з них відвідував ДЮСШ. А ось його товариш ще навіть не вміє триматись на воді.

— Навчимо його, Сергієво? — перепитує Богдан.

— Аякже! Щоб в літні був дельфіном, як поїде з татом на море.

Богуславський створив чотири секції з плавання. Це так звані групи удосконалення. А решта хлопчиків і дівчаток записана в загони початківців...

СОНЦЕ підіймається над «Сосновим болотом» і юрба школярів разом із Богуславським і своїми піонервожатами біжить до річки. Богдан з санітаром вимірює температуру води, потім починає розповідати, які рухи треба робити ногами і руками, щоб поплавати... І на спортивних майдан-

чиках теж не стихає гамір. Фізорги і керівники фізичного виховання кандидат у майстри спорту Віктор Шевченко (він однокласник Богуславського) записують перші результати стрибків, бігунів. Іде підготовка до «Малої олімпіади», «Стартів надії», турніру на приз клубу «Шкіряний м'яч». В окремі дні визначаються найкращі спринтери, стаєрери, метальники і стрибунки, шахісти і шашкісти, тенісисти.

Буде туристичний похід, під час якого діти за межами габору розіпнуть пасти, варитимуть кашу, вчитимуться долати пологі су перешкоди.

...До руського хлопчика підійшла мати і дала йому кукля з суніцями. Запитала:

— Ти тут не голодний? — Що ти, мам? Вранці їм смачні пиріжки, маю кашу, пили молоко. Ні

(Закінчення на 4-й стор.)

ПОЧАЛИСЯ ПЕРШІ УРОКИ ПЛАВАННЯ. ВИПУСКНИК ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИКО-ВАННЯ ПЕДІІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА БОГДАН БОГУСЛАВСЬКИЙ З НАЙМОЛОДШИМИ ВИХОВАНЦЯМИ ПІОНЕРСЬКОГО ТАВОРУ «СОСНОВИЙ БІР» СЕРГІЄМ ПУТУЛОВИМ ТА ЮРІЄМ ГОРСЬКИМ.

3. ПРИЛАСКАВ «СОСНОВИЙ БІР»

(Закінчення.)

Поч. на 2-й і 3-й стор.).

обід давали зелений борщ, котлети, сметану, черешні. Салат — огірки з помідорами, капустою свіжою. А ще ми полуднували. На вечерю, кажуть, буде смажена качка і березовий сік.

Потім хлопчик далі жваво розповідав мамі:

— Після сніданку у нас була репетиція. Наші муз-

рук (це він про вишесті музику з СШ № 5 В. Д. Колодязева) за два дні навчили нас співати дев'ять пісень. Випускали ефірну зету і «блискавку», прибрали в нашій кімнаті. А ще збирали гербарій і вчилися плести віпючки — на свято Нептуна треба буде.

Хлопчик нараз замислюється:

— Що іще? Після вечере-рі давали концерт несе-

лкий, дивилися кіно в нашому клубі. Ось так ми й відпочиваємо. Активно. Вдень після обіду — на три години нас кладуть в ліжка.

БІЛЬШЕ 900 хлопчиків і дівчаток відпочиває протягом літа в «Сосновому борі». А в усіх піонерських, спортивно-оздоровчих, санаторно-оздоровчих таборах, таборах праці і відпочинку набереється ба-даторості більше 54 тисяч школярів області.

Навколо лунає дитячий сміх. Під тихим небом, на мирній землі. «Сосновий бір» і добрі люди зігрівали хлопчиків і дівчаток з піонерськими галстуками на грудях.

М. ШЕВЧУК.
Фото В. ГРИБА.

- ▲ Іще одна поразка кіровоградських футболістів
- ▲ За стартом — старт
- ▲ З комсомолом — фізорг

ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМІ

В ТІСНОМУ КОНТАКТІ

«ЗІРКА» — «МАЯК» — 0:2

Запекленими і засмученими покидали трибуни стадіону спортивного клубу «Зірка» боліливки. Перший тайм піє зустрічі проходив загальом, у неікавій боротьбі, хоча відчувалося бажання господарів добитися успіху. Але в завершених атак Є. Петрашенков, О. Трегубенко, О. Смишченко були не на «висоті».

Небезпечні моменти, які виникли в другій половині гри біля воріт обох команд, можна було перелічити на пальцях. І якщо гості забили два голи, то наші футболісти не спромоглися створити бодай одного реального шансу добитися успіху.

Наступний тур — завтра. «Зірка» приймає команду «Фрунзенець» (Суми). Початок зустрічі — о 17 годині.

А. ШПАК.

▲ Юні футболісти «Зірки» (житлово-комунальний відділ виробничого об'єднання «Червона зірка») стали переможцями міського фіналу на приз клубу «Шкіряний м'яч». Вони взяли гору над своїм суперником з дитячо-

підліткового клубу «Юність» (жен № 3) — 5:0. В старшій віковій групі першими призерами турніру в якому брали участь вісімнадцять команд, були спортсмени «Космосу» (жен № 8).

МІНУЛОГО року на спільному засіданні комітету комсомолу та ради колективу фізкультури Кіровоградського

медичного училища розглядалося питання про залучення юнаків і дівчат до активних занять фізкультурою і спортом. Більше тоді говорили про недоліки в роботі: комсомольські ватажки, фізоргани не завжди виходять на старті, не контролюють діяльності спортивних секцій.

Відтоді, — говорить секретар комітету комсомолу училища Світлана Присяжнюк, — ми повсякчас тримаємо в центрі уваги питання поліпшення спортивно-масової роботи. Чотири рази заслуховували звіти керівників спортивних секцій і технічних гуртків Олега Іванова та Ігоря Солтана. Складаючи чвартальні плани роботи комітету комсомолу, радімося зі старшим викладачем фіз-

культури В. М. Полтавським, головою ради колективу фізкультури В. І. Подурцем. У своїй роботі спираємося на групкомсоргів, фізоргів. Доволи-ся, щоб кожна група мала єдину форму.

Фізорг групи майбутніх фельдшерів Віта Шербина спочатку теж не могла понавадити роботи.

— Та ось на початку минулого року, — згадує вона, — відбулася нарада фізоргів. І одразу все стало на місця. Вибрали орієнтир — потурбувалися, щоб учні групи придбали єдину форму; вирішили щодня на перерві проводити фізкультпаузу, організувати змагання в групі, рекомендувати перспективним спортсменам відвідувати секції. Одній зробити все це важко. Я покликала на допомогу Галину Христенко та Віктора Макаренка. Та пер і фізпаузу завжди проводимо, більшість учнів групи відвідують секції. І лідери визначилися: Володя Грив має відмінні показники з кульової стрільби. Володимир Нестеренко — з плавання. В гандбольній секції тренується Віктор Макаренко, у баскетбольній — Володимир Худий, Наталя Іщенко, Зіна Мерченко.

Для активного залучення учнів до занять фізкультурою і спортом в позаурочний час багато роблять викладачі фізкультури А. І. Паровін, Н. І. Полтавська та інші. Під їх керівництвом діють секції легкої атлетики, шахів, шашок, настільного

тенісу, баскетбольна, волейбольна, гандбольна, плавання, багатоборства ГПО. За порівняно короткий час підготовлено чимало спортсменів-розрядників, серед яких виділяються плавці Євген Фукс, Юрій Новак, Алла Калінічук, Світлана Павлюк, Михайло Корилук, Ігор Лісничий, багатоборці ГПО Ольга Комарчук та Андрій Івасенко, шашкісти Геннадій Шапкін і Любов Прохвятило, які успішно захищають спортивну честь училища на міських та обласних змаганнях.

Щоразу в училищі проводяться змагання з легкої атлетики, плавання, шахів, шашок, спортивних ігор, багатоборства ГПО. Яскравим прикладом масового залучення учнів до участі в змаганнях є спартакіада училища з шахів. За шахівничі сили більш як 600 чоловік. Масовістю відзначаються також «День бігуна», «День стрибунів», конкурс з підняття ваги, туристичні походи по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу. Вечором спортивної слави завершується завжди навчальний рік. Цього дня в училищі проводиться масові старті. Виступають кращі спортсмени колективу фізкультури, міста, їм вручаються значки ГПО, грамоти.

— Але нам, — зауважує старший викладач фізкультури В. М. Полтавський, — потрібно розв'язати ще багато проблем.

Спортивний зал експлуатуємо за надто шільним графіком. Оже, будемо дбати про розширення спортивної бази. Потрібно поліпшити структуру підготовки багатоборців ГПО.

Представники училища неопогано виступили на обласній спартакіаді колективів середніх навчальних закладів, вибороваши п'яте місце (з вісімнадцяти). Мали успіх вихованці училища, захищаючи спортивну честь обкому профспілки медпрацівників у турнірі на кубок обиради ДСТ «Спартак». Баскетболісти стали володарями почесного призу, а волейболісти зайняли друге місце.

Та ці успіхи — не межа. Свідченням цього є критична оцінка викладачів фізкультури результатів спортсменів училища, підготовки значків ГПО, загальна турбота про масовість.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На знімках: секретар комітету комсомолу Світлана ПРИСЯЖНІК в кращих фізоргів училища Оленою САЛІЕНКО та Вітою ШЕРБИНОЮ в гімнастичному секторі. Фото автора.

Редантор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Кіровоградське професійно-технічне училище управління побутового обслуговування населення об'єднанню

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на такі спеціальності:

закрійник чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу, закрійник жіночого, дитячого легкого плаття й чоловічих сорочок.

Строк навчання — 1 рік, приймають кравців, що мають освіту за 10 класів, зі стажем роботи не менше трьох років;

кравець чоловічого, жіночого і дитячого верхнього одягу (строк навчання — 2,5 року);

кравець жіночого легкого одягу (строк навчання — 1,5 року);

в'язальниця виробів верхнього трикотажу на машинах вручну (строк навчання — 2 роки);

перукар (чоловічий і жіночий, строк навчання — 1,5 року);

кравець жіночого верхнього одягу;

кравець чоловічого верхнього одягу;

майстер по індивідуальному пошиттю взуття;

годинникяр;

фотограф.

Строк навчання — 2 роки, приймають осіб, які мають освіту за 10 класів, а на спеціальності — кравець, взуттєвник, годинникяр і фотограф — осіб, які закінчили допоміжну школу, або мають обмежену професійну підготовку, з освітою за 8 класів.

Всі учні одержують стипендію 20 крб., інгородні — квартири, у взуттєвників стипендія — 70 крб.

Під час виробничої практики учні одержують 33

проценти від зароблених грошей. Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Для вступу потрібні такі документи:

- заява;
- направлення райміськпобуткомбінатів або заводу «Ремпобуттехніка», комбінату «Промінь», фабрики індпошиву, «Індірикожажу», «Ремвзуття»;
- свідцтво про народження (оригінал) або паспорт;
- документи про освіту;
- характеристика;
- довідки з місця проживання, про склад сім'ї та медична (форма № 288);
- п'ять фотокартки 3x4 см.

Документи приймають до 31 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, пров. Тетральний, 8, тел. 2-80-68, 2-51-81, 2-30-37.

Дирекція.

Зам. 47.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українській мові.

ВК 05343.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друц. арк.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 291. Тираж 51 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкерня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.